

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Camilli De Lellis Fvndatoris Religionis Clericorum Regvlarivm Infirmis Ministrantivm

Cicatelli, Sanzio

Antverpiæ

Cap. VI. Celebrantur prima Generalis Congregatio. Pontifex dat Camillo
curam infirmorum Leoninæ. Fundatur domicilium Bononiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37267

CAPVT VI.

*Celebratur prima generalis Congregatio.
Pontifex dat Camillo curam infirmo-
rum Leoninae. Fundatur domicilium
Bononiae.*

SEd vt ad Camillum reuertamur, postquam Xenodochij Mediolanensis curam ad se recepit, idem & in alijs ciuitatibus facere parabat. Religione autem ei reluctante ob multas, quæ in eo ministrandi modo occurrebant, difficultates atque incommoda, generalis Congregatio Romæ indicta est & facta, ad eligendos speciatim quatuor Consultores, quorum suffragijs (vincenteorum maiore numero) sicut in Bulla foundationis dispositum fuerat, scribendæ essent Constitutiones, & gubernandæ in posterum Religionis ratio decernenda. Initium porrò dictæ Congregationis datum est à Cardinale Saluiato Protectore, ad decimam quartam Aprilis, anno M. D. XCVI. In qua Congregatione cum non fit mihi animus minutè commemorare quæ & quanta facta sint, ne ab instituta breuitate abeam, hoc solum dicam, omni ope conatum esse Camillum alios Patres in suam trahere sententiam:
sed

174 VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS
sed illi, quamlibet multis ab eo productis ra-
tionibus, minimè assenserunt: cum tam ipsa
Congregatio, quam ipse Cardinalis Saluati-
tus probè scirent non eam fuisse Religionis
mentem, quam Camillus modò proponeret.
Ad Pontificem igitur adiit, ei que de eodem
negotio supplicauit. Verùm cum neque Pon-
tifici videretur è bono esse Religionis, silen-
tium illi imposuit, mandauit que, vt deinceps
absque vllis alijs Xenodochiorum curis, can-
tùm ministerijs infirmorum per consueta
illorum visitationes, vt antehac fuerat ob-
seruatum, sedulò insisterent. Cum hac con-
clusionione, postquam electi fuissent Consul-
tores, finis Congregationi est impositus. Post
hac grassante Romæ mensibus Iulio & Au-
gusto longè grauissima infirmitate, quæ spe-
ciem pestilentia præferabat (adeò multos è
medio auferebat) constituit summus Ponti-
fex, vt omnes Cardinales rationem haberent
eorum infirmorum, qui in suis essent parce-
cijs: ipse autem illos, qui in regione Leonina
erant, sibi reseruans, eorum curam P. Camil-
lo, quòd passim apud omnes Pater paupe-
rum haberetur, demandauit. Hic autem ar-
repta confestim & prompto animo suscepta
de pauperibus benè merendi occasione, si-
mul cum alijs duodecim è suo numero ope-
rarijs, falcem mittere in eam sanctam messem
cepit.

cepit. Ministerium verò istud sic ab eo inter
 ipsos distributum: bini Medicum semper co-
 mitabantur, vt rationem tenerent earum re-
 rum quæ pro infirmis ordinabantur. Alij
 duo moribundos visitatum adiutumque
 ibant. Et octo illorum manè & vespere cum
 octonis baiulis onera rerum necessariarum
 ponè sequebantur, quæ ostiatim singulis in-
 firmis, prout fuerat ordinatum, dispensa-
 bant. Curabat Camillus præparari cibaria in
 domo quadam Leoninæ à Pontifice ad hoc
 attributa: vbi per duos menses continuos in
 illo charitatis officio semper occupati fue-
 runt nostri, euntes quotidie, calidissimis licet
 diebus (quales Sol in Leone efficit) non so-
 lum per domos Leoninæ, sed etiam per om-
 nes vineas quæ sunt extra portam Angeli-
 cam, protendendo labores suos vsque ad san-
 ctum Lazarum, & ad Crucem Montis Ma-
 rij, & ad Amsancti valles (quas vulgò *Bocca
 del inferno* appellant) & per omnes forna-
 ces. Quibus rebus magna est infirmis allata
 consolatio, Pontifici amplè satisfactum, po-
 pulo abundè boni exempli datum. Id verò
 non mediocri admiratione dignum fuit,
 quòd cum ea tempestate fermè tota Roma
 isto morbi genere infecta esset, sola nostra fa-
 milia, quæ dies noctesque cum ægrotis &
 moribundis versabatur, ne minimum qui-
 dem

176 VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS
dem dicto contagio afflata fuerit: Quod aliàs
quoque in simili infirmitate, & statu Religio-
nis obseruatum est: quando Dominus Deus
visus est peculiariter nostros sanos conserua-
se, vt maiore cum animo & corde promptio-
re in officio iuuandorum Fratrum se exerce-
rent. Quæ diuina prouidentia sæpiùs à Ca-
millo est apud suos exaggerata; potissimè
cùm illos, continuatis propter iuandos ze-
gros & moribundos diebus ac noctibus,
propè oppressos laboribus cerneret atque de-
iectos. Tum enim ita dicebat: *Hæc est, Fratres
mei, vera forma vitæ Apostolicæ, propter Dei
amorem & animarum salutem numquam ces-
sare, numquam quiescere.* Ad extremum eius-
dem anni M. D. XCVI. cùm amplius non
posset Camillus crebris Paleotti Cardina-
lis expostulationibus resistere, misit Bono-
niam P. Ioannem Califanum ad domum ibi
fundandam. Quò cùm peruenisset ad quin-
tam Decembris, possessionem sancti Colum-
bani accepit mense consequenti.

CA